զամն 16 անցոյց 'ի վտարանդութեան, ամք կենացն 70։

Ասի զամանէ թէ առանձին խորհրդով կարգեաց 'ի մի մատեան զայն ընթերցուածս քառասնորդաց պահոց, ըստ կարգի աւանդութեան Ս. Յակոբայ եղբօր Տեառն առաջին Եպիսկոպոսին Երուսաղէմի։ Գտանի և 'ի ձեռագիրս գրուած ինչ 'ի ձեւ հարց պատասխանի ընծայեալ սմին Կիւրղի, որոյ վերնագիրն է. «Երանելւոյն Աթանասի Արք եպիսկոպոսի Աղէքսանդրացւոյ հարցմունք վայելուչք և պատուականք Կիւրղի Երուսաղէմայ Հայրապետի յաղագս մակացութեան և հանճարոյ։ Արդ Ս. Կիւրեղ հայրապետ է մին յերկոտասան վարդապետաց եկեղեցւոյ, տիրապէս պարծանք Սիոնի և Աթոռոյն Երուսաղէմի, զորոյ զյիշատակն կատարէ երկիցս 'ի տարւոջ եկեղեցին Հայոց։

Յետ վախճանելոյն Կիւրղի հայրապետին ընտրեցաւ տօնելին Յովհաննէս իբրեւ արժանաւոր ժառանգ աթոռոյ եկեղեցւոյն Երուսաղէմի (390)։ Սա 'ի սկզբան ընտրեաց զկեանս միայնակեցութեան, և ապա կարգեցաւ ընդ երիցունս եկեղեցւոյն Երուսաղէմի 'ի Ս. Կիւրղէ. վատակից եղեւ նմին 'ի բազմադիմի վիշտս վտանգի, կրեաց տառապանս յաւուրս հալածանաց և աքսորանաց Կիւրղի 'ի չարափառաց բռնացելոց 'ի վերայ աթոռոյն Երուսաղէմի, որպէս և սնոտի բանբասանս յոլովս յուղղափառաց, կատկածեալ 'ի վերայ իրերաց, այլ այն ամենայն խափանեցան յետ ժողովոյն Կոստանդինուպօլսի։

Իսկ ինքն փայլէր բանիւ վարդապետութեան, առաւել զարդարեալ գիտութեամբ և առաքինութեամբ, պերճ յատենախօսութեան և ազդու 'ի քարոզս։ Սակայն անկաւ դժտութիւն 'ի մէջ Յովհաննու և Եպիփանու Կիպրացւոյ, եւ անտի տարածեցաւ յԱղէքսանդրիա առ Թէոփիլոս, և 'ի Կոստանդինուպօլիս առ Յովհաննու Ոսկեբերան։ Բանզի դէպ եղեւ Եպիփանու երթալ յԵրուսաղէմ, և եդիտ զՅովհան ջատագով դրոցն Որոգինեայ. ազդ արար նմա զդոյշ լինել անտի զի նախահայր և ծնող է առէ Արիոսի եւ այլոց ժանտից. այլ ոչ անսաց նմա Յովհաննէս, եւ 'ի կշտամբել Եպիփանու յատենի եկեղեցւոյ զդիրս մոլորութեան Որոգինեայ, նախատինս վարկաւ զայն ինքեան Յովհաննէս, եւ մեկնեալ անտի Եպիփանու դէպ